

ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน
ในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี

The Democratic Political Attitude of People in the
Bankum Sub-District, Mueang District,
Phetchaburi Province

เนตรภัทร อ่วมเครือ * และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์**

Netpad Uamkrua* and Wanlop Rathachatranon**

* เนตรภัทร อ่วมเครือ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ อาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี ตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกล่อมเกลாதทางการเมืองกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 381 คน โดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน คำนวณค่าสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การกล่อมเกลாதทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในทิศทางตามกันค่อนข้างต่ำ ที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย , ประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม, จังหวัดเพชรบุรี

Abstract

The objectives of this research were to study the level of democratic political attitude of people in the Bankum sub-district, Mueang district, Phetchaburi province, to compare democratic political attitude of people in the Bankum sub-district, Mueang district, Phetchaburi province according to demographic factors and to study the relationship between political socialization and democratic political attitude of people in the Bankum sub-district, Mueang district, Phetchaburi province

The samples of this research were 381 people in the Bankum sub-district, Mueang district, Phetchaburi province. The data were collected by questionnaire and analyzed by the computer program. Statistics employed this research were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and Pearson, Product – Moment Correlation Coefficient. The level of significance for statistical testing was 0.05

The research findings revealed that the level of democratic political attitude of people in the Bankum sub-district, Mueang district, Phetchaburi province was high. The hypothesis testing founded that differences in age and level of education had different democratic political attitude at 0.05. In addition, political socialization had low positive relationship with democratic political attitude at .05.

Keyword: The Democratic Political Attitude, People in the Bankum Sub-District, Phetchaburi Province

บทนำ

ประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง อำนาจการปกครองของประชาชน โดยเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางจากสุนทรพจน์ของ Abraham Lincoln เมื่อ ค.ศ. 1864 มีใจความว่า “การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน” (“Government of the people and for the people”) ซึ่งถือเป็นหัวใจของประชาธิปไตย กล่าวคือ ประชาชนถือเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยตรง มีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย ทั้งยังเป็นระบอบการปกครองที่สนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในทางตรง เช่น การทำประชาพิจารณ์ (Public Hearings) การประท้วง หรือเดินขบวน และในทางอ้อม เช่น การเลือกตั้ง ที่ประชาชนจะเป็นผู้เลือกผู้แทนของตน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้เข้าไปบริหารประเทศ ดังนั้นผู้นำประเทศจึงเป็นเพียงผู้ได้รับอำนาจชอบธรรมจากประชาชนในการบริหารประเทศเท่านั้น

ซึ่งต้นแบบการปกครองระบอบนี้มาจากประเทศอังกฤษ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ มีการแบ่งอำนาจในการบริหารประเทศ ออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ โดยทั้ง 3 ฝ่ายนี้จะทำการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน ป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่รับเอาการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาปรับใช้ โดยมีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เมื่อ พ.ศ. 2475 จากการปฏิวัติของคณะราษฎร เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าตามประเทศในแถบตะวันตก โอนอำนาจจากพระมหากษัตริย์ไปสู่ประชาชน ทว่าในความเป็นจริงนั้น อำนาจกลับไม่ได้ตกสู่ประชาชน กลับเป็นกลุ่มข้าราชการที่ใช้อำนาจนั้น เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มตนมากกว่าการใช้อำนาจเพื่อประชาชน ส่งผลให้ประชาชนในสมัยนั้นสามารถเข้าถึงประชาธิปไตยได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ปัจจุบันประชาธิปไตยในประเทศไทยนั้น นับว่ามีแนวโน้มในการพัฒนาที่ดีมากขึ้น แม้ว่าจะยังคงเป็นการพัฒนาที่ขาดความต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากปัญหาทางการเมือง แต่ประชาชนก็มีความตื่นตัวต่อการเคลื่อนไหวทางการเมือง มีความสนใจ และเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทางการเมืองมากขึ้น แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า

ประชาธิปไตยในประเทศไทยนั้น ยังคงมีปัญหาในบางเรื่องที่ยังถือว่าเป็นปัญหาที่ยังต้องได้รับการแก้ไข เช่น การที่ประชาชนบางส่วนยังคงขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เนื่องจากกลุ่มบุคคลที่ให้ความสนใจต่อการปกครองประเทศ มักเป็นชนชั้นกลาง หรือกลุ่มปัญญาชน ซึ่งได้เริ่มแสดงออกถึงพฤติกรรมทางการเมือง ตั้งแต่เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ พ.ศ. 2535 ในการสร้างกระแสกดดัน และเรียกร้องต่อรัฐบาล ขณะที่ประชาชนในเขตชนบท และชนชั้นล่าง ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีพมากกว่าที่จะให้ความสำคัญกับการเมือง หรือการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆทางการเมือง ปัญหาเรื่องการเลือกตั้งที่พบว่า ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งน้อย มีการขายบัตรประชาชน เกิดการซื้อเสียง หรือรับเงินจากนักการเมือง โดยเฉพาะนักการเมืองท้องถิ่น ในการซื้อเสียงเพื่อให้ชนะการเลือกตั้ง เกิดการคอร์รัปชันระหว่างกลุ่มข้าราชการและนักการเมือง เพื่อประโยชน์ของกลุ่มตน เป็นต้น โดยเมื่อเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ขึ้น จะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และทัศนคติทางการเมืองในทางลบของประชาชน เพราะแสดงถึงความไม่เป็นประชาธิปไตย การละเมิดสิทธิ เสรีภาพ ประชาชนจะขาดความมั่นใจ อีกทั้งการขาดความเข้าใจในประชาธิปไตย ยังเป็นจุดอ่อนให้เกิดการถูกเอาเปรียบ ส่งผลต่อการมีทัศนคติในทิศทางลบต่อการเมือง ทำให้ไม่อยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆทางการเมือง ไม่อยากแสดงความคิดเห็นใดๆในทางการเมือง หากประชาชนทุกคนมีทัศนคติการเมืองในทิศทางลบ จะยากสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า เพราะประชาธิปไตยเกิดขึ้นเพื่อประชาชน มีไว้เพื่อประชาชน และดำรงไว้เพื่อประชาชน

ทัศนคติทางการเมืองที่ดีจึงมีที่มาจากประชาชน เพราะเมื่อประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในประชาธิปไตย จะทำให้มองเห็นถึงความสำคัญในสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของตนเอง และของผู้อื่นมากขึ้น การถูกเอารัดเอาเปรียบจะลดน้อยลง การใช้อำนาจในทางไม่มีขอบก็จะลดน้อยลง อำนาจจะเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ประชาชนจะใช้สิทธิของตนในการเลือกผู้ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง เข้ามาบริหารประเทศ การรับเงิน การซื้อเสียง จะลดน้อยลงและหมดไปในวันข้างหน้า ประชาชนจะเรียนรู้ในการป้องกันตนเอง และมีพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น จนเกิดเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดี และความเป็นมาตรฐานในอนาคต

ดังนั้นในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

เนื่องจากตระหนักได้ถึงความสำคัญของปัญหานี้ อันมีผลกระทบในวงกว้าง ตั้งแต่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยทำการวิจัยกับกลุ่มประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป เพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง กล่าวคือ สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตย ให้เกิดเป็นทัศนคติทางการเมืองที่ดีกับประชาชนในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกล่อมเกลางานทางการเมืองกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประชากรที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การทดสอบเครื่องมือ การตรวจสอบแบบวัด และให้คะแนน การเก็บ รวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7,819 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้

หลักการคำนวณของ Wanlop (วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2556: 146) ได้จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 381 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนแรก เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ส่วนที่สอง เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการกล่อมเกลாதางการเมือง โดยแต่ละข้อจะมีเกณฑ์ให้คะแนนแบ่งเป็น 3 ระดับ

ส่วนที่สาม เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยใช้แบบสอบถามตามมาตรวัดแบบ Likert's Scale และลักษณะคำถามจะมีทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้อธิบายปัจจัยด้านประสบการณ์ทางการเมือง และทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test)
4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's Least Significance Difference : LSD)
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยด้านการกล่อมเกลาทางการเมืองกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

Cohen (1988: 332) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไว้ดังนี้ สหสัมพันธ์ที่มีขนาดเล็ก หรือมีความสัมพันธ์กันน้อย ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.29 ถึง -0.10 หรือ 0.10 ถึง 0.29 ส่วนสหสัมพันธ์ที่มีขนาดปานกลาง หรือมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -0.49 ถึง -0.30 หรือ 0.30 ถึง 0.49 และสหสัมพันธ์ที่มีขนาดใหญ่ หรือมีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสหสัมพันธ์จะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง -0.50 หรือ 0.50 ถึง 1.00

6. ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 212 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.6 และเป็นเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุ 46 – 55 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมา มีอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 มีอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และน้อยที่สุดมีอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3

3. ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา ระดับปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ระดับประถมศึกษา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และน้อยที่สุดจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.6

4. อาชีพของประชาชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน / รับจ้างทั่วไป จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมาคือธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 เกษตรกร จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 นิสิต / นักศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และน้อยที่สุดคืออาชีพอื่นๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

5. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมา มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และน้อยที่สุดมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

6. การกล่อมเกลາทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความสนใจปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.75

7. ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีระดับความสนใจสูง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เพศต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่ต่างกัน เพราะสังคมปัจจุบันมีความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันของเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือหญิง ต่างได้รับโอกาสทางสังคม เช่น ด้านการศึกษา ที่ทำให้ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความรู้ ความสามารถอย่างเท่าเทียมกัน ส่วนในด้านการเมืองการปกครอง ประชาชนเพศหญิงก็ให้ความสนใจ และติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมือง รวมไปถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆทางการเมือง ไม่ต่างไปจากประชาชนเพศชาย ดังนั้นทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของเพศชาย และเพศหญิงจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยุทธี พลเสน (2558) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี” และพรภิรมณ์ ศรีทองคำ (2559) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านช้าง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี”

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้ประชาชนที่มีอายุในช่วง 26-35 ปี ถือเป็นช่วงที่มีความตื่นตัวสูงกว่าวัยอื่น เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่มีประสบการณ์ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุ 18-25 ปี ที่มีการเข้าถึงข้อมูล รวมไปถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางทางเมืองแล้ว ประชาชนที่มีอายุในช่วง 26-35 ปี สามารถวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร ทำให้มีทัศนคติที่กว้างไกลมากกว่า และเมื่อเปรียบเทียบกับประชาชนในช่วงอายุ 36 ปีขึ้นไป จะพบว่าประชาชนในช่วงอายุนั้นมีความตื่นตัวทางการเมืองน้อยกว่า อาจเป็นเพราะเป็นช่วงอายุที่ให้ความสำคัญกับการเปิดรับข้อมูลทางด้านอื่นมากกว่าข่าวสารทางการเมือง รวมไปถึงให้ความสนใจกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในครอบครัวมากกว่า ดังนั้นอายุของประชาชนจึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ จิตตธร (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของนิสิตปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ต่อความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองไทย”

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เป็นการศึกษา ถือเป็นเครื่องมือช่วยยกระดับชีวิตของบุคคลหนึ่ง ผ่านทางการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจ การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทำให้มีความคิด และทัศนคติที่กว้างไกล รู้จักคิดวิเคราะห์และแยกแยะมากขึ้น ในเรื่องการเมืองเองก็เช่นกัน การศึกษาทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง เพียงแต่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จะส่งผลให้ประชาชนเกิดการคิดวิเคราะห์แยกแยะที่มีประสิทธิภาพ และเพราะการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีหัวใจ คือ ประชาชน ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจการเมืองแบบประชาธิปไตย จะเป็นตัวสนับสนุนและช่วยขับเคลื่อนประชาธิปไตยในประเทศให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นระดับการศึกษาจึงมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยุทธี พลเสน (2558) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี”

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมปัจจุบันเป็นสังคมออนไลน์ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้ง่าย ในหลากหลายช่องทางไม่ว่าจะเป็น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ เป็นต้น สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมง ไม่ว่าจะอยู่ในสถานที่ใดก็ตาม อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดบรรยากาศ หรือเหตุการณ์ผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ ที่ประชาชนทั่วไปก็สามารถกระทำได้ สื่อมวลชนเองก็มีการวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร หรือติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนทุกอาชีพสามารถเข้าถึงเหตุการณ์ต่างๆทางการเมืองได้อย่างรวดเร็วทันที และที่สำคัญ คือ ปัจจุบันประเด็นทางการเมืองมีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในทุกๆ อาชีพ การติดตามข่าวสารจึงมีความสำคัญ เพื่อนำมาวางแผนและปรับให้เข้ากับการดำเนินชีวิตประจำวันในแต่ละวัน ดังนั้นอาชีพจึงไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานพ จิตตธร (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของนิสิตปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์(ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ต่อความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในระบบการเมืองไทย”

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบันนั้นสามารถเข้าถึงได้ง่าย เนื่องจากเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลต่างๆ ถูกเชื่อมต่อกันและครอบคลุมไปทั่วโลก ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ จึงสามารถติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมืองได้อย่างรวดเร็ว สะดวกสบาย ดังนั้นถึงแม้ประชาชนจะมีรายได้ที่ต่างกัน แต่ก็สามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมืองผ่านทางช่องทางต่างๆ ได้อย่างทันทีและต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้รายได้ของครอบครัวต่อเดือนจึงไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย สมผูก (2552) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” และสรพงษ์ เกิดแก้ว (2557) ศึกษาเรื่อง “ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” จังหวัดสุพรรณบุรี”

สมมติฐานที่ 6 การกล่อมเกลາทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในทิศทางเดียวกัน ระดับต่ำ

จากผลการศึกษาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการกล่อมเกลາทางการเมืองของประชาชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากประชาชนมีการกล่อมเกลາทางการเมืองในระดับที่สูง ก็จะส่งผลต่อทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในระดับสูงด้วยเช่นกัน เพียงแต่ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การกล่อมเกลາทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไปในทิศทางเดียวกัน และอยู่ในระดับต่ำ จึงควรที่จะส่งเสริมการกล่อมเกลາทางการเมืองต่อประชาชนให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจากครอบครัว สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐ ที่จะต้องเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองให้มากยิ่งขึ้น สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมผ่านทางกิจกรรมต่างๆ ทางการเมือง เมื่อประชาชนมีการกล่อมเกลາทางการเมืองที่ดี ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยก็จะดีขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้น การกล่อมเกลາทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา ไพโรจน์พัฒน์กุล (2558) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่พระนครศรีอยุธยา 1”

สรุปและอภิปรายผล

สรุป

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ

ต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 การกล่อมเกลางานการเมืองของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จากการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่า การกล่อมเกลางานการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งจะเป็นพลังอันสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน โดยการรักษาให้ระดับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนยังคงอยู่ในระดับสูงต่อไปให้ได้นั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือกันในทุกๆ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน และประชาชน อันถือเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตย ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐ ควรส่งเสริมและสนับสนุนประชาชนทั้งในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ กล่าวคือ ในภาคทฤษฎี คือ การส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชน ให้เกิดความเข้าใจต่อการเมืองแบบประชาธิปไตย และภาคปฏิบัติ คือ การเปิดโอกาส สนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆทางการเมือง เช่น การ แสดงความคิดเห็นทางการเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ข้าราชการและบุคลากรต่างๆใน หน่วยงานภาครัฐ ควรยึดหลักการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์ แก่ประชาชน และต้องมีการบังคับใช้กฎหมายกับข้าราชการและบุคลากรต่างๆใน หน่วยงานภาครัฐที่ประพฤติมิชอบตามกฎหมายอย่างจริงจัง

2. การปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของหน่วยงาน ภาครัฐ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ไม่เลือกปฏิบัติ ปฏิบัติต่อ ประชาชนอย่างเสมอภาค ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ประชาชนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น

3. สถาบันการศึกษา ควรส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษามีความรู้ความ เข้าใจการเมืองการปกครอง เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาคิดวิเคราะห์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็น การระดมกลุ่ม วิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมือง หรือเหตุการณ์ทางการเมือง เพื่อให้ประเด็น การเมืองการปกครองอยู่ในความสนใจของนักเรียน นิสิต นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง อัน จะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย

4. สื่อมวลชน ควรนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างครบถ้วนให้ถูกต้อง ปราศจากการบิดเบือน และควรมีการวิเคราะห์ที่เป็นเหตุเป็นผล มีพยานหลักฐาน ต่างๆมารองรับ เพื่อความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมผ่านทางรายการต่างๆ เพื่อนำไปสู่ทัศนคติทางการเมืองที่ถูกต้อง

5. ครอบครัว ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้เกี่ยวกับการ เมืองการปกครองในครอบครัวให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวได้มี การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ รวมไปถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆทาง การเมือง เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย

ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

ในภาพรวมประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีระดับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง โดยข้อมูลในเรื่องของอายุ ระดับการศึกษา และการกล่อมเกลางานทางการเมือง ที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยอายุที่มีทัศนคติทางการเมืองที่สูงที่สุดคือ ประชาชนในช่วงอายุ 26-35 ปี เพราะเป็นช่วงอายุที่มีประสบการณ์ มีทัศนคติที่กว้างไกล รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ

ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน โดยระดับการศึกษาที่มีทัศนคติทางการเมืองที่สูงที่สุดคือ ระดับอนุปริญญา / ปวส.

การกล่อมเกลางานทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไปในทิศทางเดียวกันระดับต่ำ จึงควรที่จะส่งเสริมการกล่อมเกลางานทางการเมืองต่อประชาชนให้มากขึ้น ควรเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองให้มากยิ่งขึ้น สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมผ่านทางกิจกรรมต่างๆ ทางการเมือง เมื่อประชาชนมีการกล่อมเกลางานทางการเมืองที่ดี ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยก็จะดีขึ้นด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีเท่านั้น จึงไม่สามารถอธิบายทัศนคติของประชาชนทั้งหมดได้ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเป็นการศึกษาเปรียบเทียบประชาชนในส่วนอื่นๆ ของประเทศ ซึ่งจะให้ความชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆ นอกจากตัวแปรในงานวิจัยครั้งนี้เพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมทางการเมือง หรือความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา ไพโรจน์พัฒนกุล. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากร
สำนักงานสรรพากรพื้นที่พระนครศรีอยุธยา 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยยุทธ์ พลเสน. (2558). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลห้วยวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- ชโลบล ชัยนิคม. (2551). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของปลัดเทศบาล.
การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พานัน เทียบบุทวี. (2555). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตระดับปริญญาตรี
คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรภิรมณ์ ศรีทองคำ. (2559). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน
ในตำบลบ้านช้าง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มานพ จิตตธร. (2552). ทศนคติของนิสิตปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์(ภาคพิเศษ)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ต่อความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในระบบ
การเมืองไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุ่งทิวา คงแจ่ม, ร.ต.ท. (2557). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรเมืองสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2556). วิธีและเทคนิคในการวิจัยทางรัฐศาสตร์.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สมาธรรม.

- สรพงษ์ เกิดแก้ว. (2557). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข”
จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Cohen, J. (1988). Statistical Power Analysis for the Behavioral sciences.
2nd ed. New jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Dahl, R.A. (1991). Modern Political Analysis. New Jersey: Prentice-Hall
Inc.
- Nakata, T. (1975). The Problem of Democracy in Thailand : A Study of
Political Culture and Political Socialization of College student.
Bangkok: Prae Pittaya.
- Pateman, C. (1970). Participation and Democratic Theory. Cambridge:
Cambridge University Press.
- Rush, M. and P. Althoff. (1971). Introduction to Political Socialization.
London: Western Printing Service Press.